

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi arvonlisäverolain 3 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi arvonlisäverolakia. Pienyrityksiin sovellettava tilikauden liikevaihtoon perustuva verovelvollisuuden alaraja korotettaisiin 10 000 eurosta 15 000 euroon.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2021 alusta lukien. Lakia sovellettaisiin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavaan tilikauteen.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
2 Nykytila	3
2.1 Euroopan Unionin oikeus.....	3
2.2 Arvonlisäverolaki.....	4
3 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	5
3.1 Keskeiset ehdotukset.....	5
3.2 Pääasialliset vaikutukset.....	5
3.2.1 Taloudelliset vaikutukset	5
3.2.2 Vaikutukset viranomaisen toimintaan.....	7
3.2.3 Ympäristövaikutukset	7
4 Muut toteuttamisvaihtoehdot	7
5 Lausuntopalaute.....	8
6 Voimaantulo	8
LAKIEHDOTUS	9
Laki arvonlisäverolain 3 §:n muuttamisesta.....	9
LIITE	10
RINNAKKAISTEKSTI.....	10
Laki arvonlisäverolain 3 §:n muuttamisesta.....	10

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

Esitys liittyy hallitusohjelman kohdan 2.1 ”Verotus muuttuvassa maailmassa” tavoitteeseen ”Työllistävä ja yrittämiseen kannustava verotus” sekä strategiseen kokonaisuuteen 3.4 ”Elinvoimainen Suomi”. Hallitusohjelman mukaan Suomi hakee EU:lta poikkeuslupaa yritysten arvonlisäverovelvollisuuden alarajan nostamiseksi 15 000 euroon, jolla pyritään keventämään pienyrittäjien hallinnollisia velvoitteita.

Esitys on valmisteltu virkатыönä valtiovarainministeriössä. Esityksestä on kuultu Verohallintoa, Ahvenanmaan maakunnan hallitusta, Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry:tä, Keskuskauppakamaria, Suomen Kuntaliitto ry:tä, Suomen Taloushallintoliitto ry:tä, Suomen Tilintarkastajat ry:tä, Suomen Veroasiantuntijat ry:tä, Suomen Yrittäjät ry:tä sekä Veronmaksajain Keskusliitto ry:tä.

2 Nykytila

2.1 Euroopan Unionin oikeus

Suomessa sovellettavan arvonlisäverojärjestelmän pohja on määritelty Suomea sitovasti yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetussa neuvoston direktiivissä 2006/112/EY (jäljempänä *arvonlisäverodirektiivi*).

Arvonlisäverodirektiivin 285 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat myöntää verovapautuksen sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto on enintään 5 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana. Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot voivat soveltaa asteittaisia verohelpotuksia verovelvollisiin, joiden vuosittainen liikevaihto on suurempi kuin niiden verovapautuksen soveltamiselle vahvistama enimmäismäärä. Arvonlisäverodirektiivin 287 artiklan 5 kohtaan sisältyy Suomelle liittymissopimuksessa myönnetty oikeus vapauttaa verosta sellaiset elinkeinonharjoittajat, joiden vuosittainen liikevaihto on enintään 10 000 euroa.

Neuvosto hyväksyi 18 päivänä helmikuuta 2020 direktiivin (EU) 2020/285 yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta. Uusi direktiivi antaa jäsenvaltioille nykyistä enemmän liikkumavaraa kansallisen verovapauden raja-arvon asettamisessa. Lisäksi jäsenvaltioiden mahdollisuus soveltaa alarajahuojennuksen kaltaisia asteittaisia verohelpotuksia poistetaan. Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivin säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2025.

Arvonlisäverodirektiivin 395 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön tästä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi. Kohdan toisen alakohdan mukaan veronkannon yksinkertaistamiseksi tarkoitetut toimenpiteet saavat vaikuttaa ainoastaan vähäisessä määrin jäsenvaltiossa lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan veron kokonaismäärään.

Suomi on tämän vuoden tammikuussa hakenut 395 artiklan mukaisesti lupaa ottaa käyttöön liittymissopimuksessa myönnetystä verovelvollisuuden ala-ajan enimmäisraja-arvosta poikkeava raja-arvo. Hakemuksen mukaan raja-arvo tulisi voida korottaa 15 000 euroon ajalla

1.1.2021—31.12.2024. Poikkeuslupa olisi siten voimassa siihen saakka, kunnes pienyrityksiä koskeva erityisjärjestelmä otetaan käyttöön jäsenvaltioissa. Tämän jälkeen Suomi voi ilman poikkeuslupaa soveltaa 15 000 euron suuruista raja-arvoa.

Neuvosto on 8 päivänä kesäkuuta 2020 antanut neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2020/774 luvan antamisesta Suomen tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 287 artiklasta poikkeavaa erityistoimenpidettä. Päätöksen 1 artiklan mukaan poiketen siitä, mitä direktiivin 287 artiklan 5 kohdassa säädetään, Suomelle annetaan lupa vapauttaa arvonlisäverosta verovelvolliset, joiden vuosittainen liikevaihto on enintään 15 000 euroa. Päätöksen 2 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan päätös tulee voimaan päivänä, jona se annetaan tiedoksi. Mainitun artiklan toisen kohdan mukaan päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021 31 päivään joulukuuta 2024.

2.2 Arvonlisäverolaki

Arvonlisäverolain mukaan verovelvollisia ovat lähtökohtaisesti kaikki liiketoiminnan muodossa Suomessa tavaroiden ja palvelujen myyntiä harjoittavat toimijat.

Hallinnollisista syistä vähäinen toiminta on vapautettu arvonlisäverosta. Vapautus on tarkoitettu koskemaan pienimuotoista, harrastusluonteista ja satunnaista toimintaa. Verovelvollisuuden alaraja on neutraalisuussyistä asetettu matalaksi.

Vähäinen toiminta on määritelty liikevaihdon perusteella. Arvonlisäverolain 3 §:n 1 momentin mukaan myyjä ei ole verovelvollinen, jos tilikauden liikevaihto on enintään 10 000 euroa, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi.

Liikevaihtoon luetaan arvonlisäverolain 3 §:n 2 momentin mukaan verollisten myyntien lisäksi pääosin sellaiset kansainväliseen kauppaan liittyvät ja kotimaiset verottomat myynnit, jotka oikeuttavat hankintoihin sisältyvän veron vähennykseen (ns. nollaverokannan alainen toiminta). Lisäksi liikevaihtoon luetaan vähennykseen oikeuttamattomista verottomista myynneistä kiinteistön ja siihen kohdistuvien oikeuksien luovutukset sekä rahoitus- ja vakuutuspalvelujen myynnit. Liikevaihtoon ei lueta liitännäisluonteisia rahoitus- ja vakuutuspalveluja eikä käyttöomaisuuden luovutuksia.

Vähäisen toiminnan verovapautusta ei sovelleta kuntaan eikä sellaiseen ulkomaalaiseen, jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa.

Tilikauden liikevaihdolla tarkoitetaan kirjanpitolain (1336/1997) mukaisen tilikauden liikevaihtoa. Jos verovelvollinen soveltaa kalenterivuosi- tai neljänneskalenterivuosimenettelyä tilikautena pidetään kuitenkin arvonlisäverolain mukaan kalenterivuotta.

Arvonlisäverolain 14 a luvussa säädetään verovelvollisuuden alarajaan liittyvästä huojennuksesta, jonka keskeisenä tarkoituksena on edistää pienyritysten kasvumahdollisuuksia. Huojennuksen seurauksena verovelvolliseksi rekisteröityneen elinkeinonharjoittajan ei ole maksettava veroa lainkaan liikevaihdosta, joka on enintään alarajan suuruinen. Rajan ylittävästä liikevaihdosta on maksettava veroa, mutta elinkeinonharjoittaja saa hyväkseen asteittain pienenevän huojennuksen. Tilitettävän veron määrä kasvaa näin ollen liukuvasti siten, että se on täysimääräinen vuosittaisen liikevaihdon ollessa 30 000 euroa.

3 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

3.1 Keskeiset ehdotukset

Vähäisen liiketoiminnan harjoittajille verotuksesta aiheutuvan hallinnollisen taakan keventämiseksi ehdotetaan, että verovelvollisuuden alarajaa korotetaan 15 000 euroon.

Neutraalisuussyistä verovelvollisuuden alarajaa ei voida asettaa kovin korkealle, jotta samankaltaisissa olosuhteissa toimivien pienyritysten verotuksellisesti eriarvoinen asema ei aiheuttaisi kilpailunvääristymiä. Verovelvollisuuden alaraja on pidettävä suhteellisen matalana myös sen vuoksi, ettei yrityksille aiheudu taloudellisia tehokkuustappioita aiheuttavaa kannustinta pilkkoa toimintojaan.

3.2 Pääasialliset vaikutukset

3.2.1 Taloudelliset vaikutukset

Yritysvaikutukset

Verovelvollisuuden alarajan nostaminen 10 000 eurosta 15 000 euroon vähentäisi jonkin verran verovelvolliseksi rekisteröintejä erityisesti sellaisten liiketoiminnan harjoittajien osalta, joiden myynti tapahtuu pääasiassa kuluttajille ja joiden myynnistä suoritettava vero ylittää yleensä vähennettävän veron. Nämä yritykset siirtyisivät alarajahuojennuksen piiristä verovapauden alaan. Muutoksen seurauksena näiden yritysten hallinnollinen taakka alenisi, koska niiden ei enää tarvitsisi rekisteröityä arvonlisäverovelvolliseksi. Näiden yritysten verotus lievenisi jonkin verran. Tällaisia liiketoiminnan harjoittajia on lukumääräisesti arviolta 6 500.

Sellaisten liiketoiminnan harjoittajien, joiden myynti tapahtuu pääasiassa yrityksille, verovelvolliseksi rekisteröinteihin alarajan korottamisella ei arvioida olevan vaikutusta. Tällaisten yritysten on alarajan suuruudesta riippumatta lähtökohtaisesti kannattavaa rekisteröityä, sillä ostajalla on tällöin yleensä oikeus vähentää myynnistä suoritettava vero.

Verovelvolliseksi rekisteröidyt yritykset saavat kuitenkin alarajan korotuksesta etua, koska niiden saama alarajaan liittyvä huojennus kasvaa. Huojennuksen määrä pienenee liikevaihdon kasvaessa lineaarisesti siten, että yritys, jonka liikevaihto on alarajan suuruinen, saa koko veronsa määrän huojennuksena ja yritys, jonka liikevaihto on huojennuksen ylärajan suuruinen, ei saa enää huojennusta. Siten ne rekisterissä olevat yritykset, joiden liikevaihto on enintään 15 000 euroa ja jotka ovat oikeutettuja alarajan huojennukseen, voivat saada huojennuksena koko tilitettävän arvonlisäveron määrän. Alarajahuojennukseen oikeutettuja pääasiassa yrityksille myyviä liiketoiminnan harjoittajia, joiden liikevaihto on yli 10 000 mutta enintään 15 000 euroa, on arviolta lukumääräisesti noin 10 500. Sellaisten yritysten, joiden liikevaihto on yli 15 000 euroa ja enintään 30 000 euroa, saaman huojennuksen määrä kasvaa huojennuksen laskentamenetelmästä johtuen jonkin verran. Alarajan noustessa saavat huojennukseen oikeutetut yritykset isomman osan veroistaan huojennuksena. Esimerkiksi ne yritykset, joiden liikevaihto on 15 100 euroa, saavat huojennuksena lähes koko verojensa määrän, kun alaraja on 15 000 euroa. Sen sijaan alarajan ollessa 10 000 euroa saavat nämä yritykset huojennuksena vain noin $\frac{3}{4}$ osan veroistaan. Tämä koskee sekä kuluttajille että yrityksille myyviä liiketoiminnan harjoittajia.

Alarajahuojennus ei koske muun muassa metsätaloudenharjoittajia, kiinteistön käyttöoikeuden luovutuksesta verovelvolliseksi hakeutuneita eikä verovelvollisia, joiden tilikaudelta tilitettävä

vero on negatiivinen. Näiden verovelvollisten on yleensä edullista rekisteröityä verovelvolliseksi. Alarajan korottamisen ei siten arvioida vaikuttavan näiden verovelvollisten asemaan.

Alarajan korottamisen pienyritysten mahdollinen kasvua tukeva vaikutus kohdistuu lähtökohdaisesti niihin yrityksiin, joiden liikevaihto on nykyisin enintään 10 000 euroa. Toisaalta alarajan korotus voi aiheuttaa lähellä 15 000 euron liikevaihdon rajaa oleville yrityksille kannustimen välttää arvonlisäverovelvollisuutta ja hillitä kasvua. Vaikutukset kohdistuvat lähtökohtaisesti etenkin niihin yrityksiin, joiden myynti kohdentuu pääasiallisesti kuluttajille ja joiden toiminnassa henkilötöiden osuus on suuri. Koska yritysten käyttäytymiseen voivat vaikuttaa muutkin seikat kuin suoritettavan veron määrä ja arvonlisäverotukseen liittyviltä hallinnollisilta velvollisuuksilta välttyminen, kuten toimintaolosuhteiden muutokset, on kuitenkin vaikea arvioida tarkemmin, mikä alarajan korottamisen vaikutus yritysten kasvuun on ottaen huomioon myös, että alaraja olisi korotettunakin melko pieni.

Verovelvollisuuden alaraja asettaa rajanpinnassa saman kaltaisissa olosuhteissa toimivat yritykset keskenään eriarvoiseen asemaan ja on omiaan aiheuttamaan kilpailunvääristymiä. Lisäksi alaraja voi synnyttää yritystoiminnalle taloudellisia tehokkuustappioita aiheuttavan kannustimen pilkkoa toimintoja. Näiden vaikutusten tarkempi arvioiminen on kuitenkin vaikeaa, koska tämä edellyttäisi kilpailuolosuhteiden tutkimista kullakin markkinasektorilla. Ehdotetun alarajan ollessa yhä melko alhainen vaikutukset eivät kuitenkaan oletettavasti olisi suuria.

Vaikutukset kulutukseen

Alarajan korotus voi laskea kuluttajahintoja, kun yritysten verokustannukset pienenevät. Vaikutus riippuu siitä, siirtyykö veronalennus hintoihin. Teoriassa veronalennukset siirtyvät hintoihin täydellisen kilpailun vallitessa. Käytännössä aiemmat veron alenemiset esimerkiksi ravintola- sekä parturi- ja kampaamoalalla eivät ole tutkimustiedon mukaan välittyneet hintoihin täysimääräisesti. Myöskään alarajan läheisyydessä toimivat kuluttajille myyvät yritykset eivät ole tutkimustiedon mukaan voineet siirtää veroa täysimääräisesti eteenpäin. Alarajan korottamisesta aiheutuva veron aleneminen koskee vain rajattua joukkoa yrityksiä, joiden myyntien määrät ovat pieniä. Näistä syistä veron alenemisen ei arvioida siirtyvän täysimääräisesti hintoihin.

Siltä osin kuin veron aleneminen siirtyy kuluttajahintoihin, alentuneet hinnat voivat lisätä jonkin verran kyseisten hyödykkeiden kysyntää. Kulutuksen lisääntyminen riippuu kyseisten tuotteiden ja palveluiden kysynnän hintajoustoista, joten vaikutukset vaihtelevat erityyppisten tavaroiden ja palvelujen osalta. VAT:n selvityksen mukaan yritykset, joiden liikevaihto on alle 20 000 euroa, toimivat usein palvelualalla, mutta mukana on paljon eri toimialojen yrityksiä (VAT Working Papers 75, The effects of size-based regulation on small firms: evidence from VAT threshold). Korkea kysynnän hintajousto voi puolestaan kannustaa yrityksiä siirtämään veron alennuksen hintoihin.

Vaikutusten tarkka arviointi on kuitenkin vaikeaa, koska sellaista tutkimustietoa, joka antaisi yksiselitteisen tuloksen alarajan korotuksen vaikutuksista ei ole.

Vaikutukset työllisyyteen

Alarajan korottamisella ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta työllisyyteen. Lähellä rajaa olevilla yrityksillä ei yleensä ole yrittäjän lisäksi muuta työvoimaa. Edellä mainitun VAT:n tutkimuksen mukaan liikevaihtovalilla 1 500–20 000 euroa olevien yritysten keskimääräinen palkattujen työntekijöiden lukumäärä on 0,2 työntekijää yritystä kohden. Sen mukaan yli

90 prosenttia tällaisista yrityksistä on yhden hengen omistamia ja noin 58 prosenttia yrittäjistä toimii sivutoimisesti. Työllisyysvaikutus voisi toteutua myös markkinoille tulevina uusina yrittäjinä, mutta tällaisesta vaikutuksesta ei ole tutkimuksellista näyttöä.

Tulonjakovaikutukset

Muutoksella olisi tulonjakoeroja lieventävä vaikutus, jos pienituloiset hankkisivat hyödykkeitä suhteellisesti enemmän verovapautukseen oikeutetuilta yrityksiltä kuin suurituloiset, ja niitä lisäävä vaikutus, jos suurituloisten osuus hankinnoista olisi suhteellisesti suurempi. Kulutuksen kehitys on kuitenkin yleisesti ollut sellaista, että eri tulonsaajaryhmien väliset erot kulutuksen rakenteessa ovat supistuneet. Tilastotietoja tai muita vastaavia tietoja siitä, mitkä tulonsaajaryhmät ostavat tuotteita verovapautukseen oikeutetuilta yrityksiltä ei ole saatavilla, joten tulonjakovaikutuksia ei tältä osin pystytä tarkemmin arvioimaan. Mahdolliset tulonjakovaikutukset eivät oletettavasti kuitenkaan olisi merkittäviä.

Suurin osa vapautuksen soveltamisalaan kuuluvien yritysten omistajista kuuluu kahteen alimpaan tulodesiiliin. Siltä osin kuin muutos hyödyntää vapautuksen kohteena olevia yrityksiä suurempana voittomarginaalina tai kasvaneena myyntinä, muutoksella on tältä osin lähtökohtaisesti tuloeroja lieventävä vaikutus. Tulonjakovaikutusten arvioidaan kuitenkin tässäkin suhteessa olevan pieniä.

Budjettivaikutukset

Verovelvollisuuden alarajan korottaminen 10 000 eurosta 15 000 euroon vähentäisi verotuloja noin 20 miljoonalla eurolla vuodessa.

3.2.2 Vaikutukset viranomaisen toimintaan

Alarajan korottaminen esityksessä ehdotetulla tavalla aiheuttaisi kertaluonteisesti tietohallintoon liittyviä lisääntyneitä sisäisiä henkilötyökustannuksia arviolta vähintään 0,1 henkilötyövuotta eli noin 6 000 euroa ja enintään 0,2 henkilötyövuotta eli noin 11 000 euroa. Lisäksi muutoksen arvioidaan käyttöönottovuonna aiheuttavan lisääntyntä selvittely-, neuvonta- ja ennakkorekisterin muutosten aiheuttamaa työtä, joka lisäisi henkilötyökustannuksia 2,5 henkilötyövuotta eli noin 159 000 euroa. Toisaalta alarajan korottaminen vähentäisi jatkuvaluonteisesti valvontatehtäviä, minkä arvioidaan säästävän vuositasolla noin 3—4 henkilötyövuotta eli noin 200 000—250 000 euroa. Kokonaisuudessaan Verohallinnon kustannukset siis vähenisivät jo käyttöönottovuodesta lukien.

3.2.3 Ympäristövaikutukset

Verovapautuksesta hyötyvät pienyritykset toimivat useilla eri toimialoilla. Ehdotettu muutos ei kohdistu erityisesti ympäristöä vähän kuormittaviin tuotteisiin, joten sillä ei arvioida olevan merkittäviä ympäristövaikutuksia.

4 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Vaihtoehtoinen tapa toteuttaa verovelvollisuuden alarajan korotus olisi korottaa samalla alarajahuojennuksen ylärajaa.

Nykyisen alarajahuojennuksen keskeisenä tavoitteena on lieventää alarajasta yritysten kasvulle aiheutuvia haittoja ja helpottaa arvonlisäverovelvolliseksi ryhtymistä samalla työllisyyttä edistään. Alarajahuojennus ei kuitenkaan edistä näitä tavoitteita taloudellisesti tehokkaalla tavalla. Alarajahuojennus aiheuttaa siitä saatavaan hyötyyn nähden paljon hallinnollista työtä Verohallinnolle ja verovelvollisille. Alarajahuojennuksella ei ole havaittu olevan työllisyyttä edistäviä vaikutuksia.

Jos alarajahuojennuksen yläraja korotettaisiin esimerkiksi 40 000 euroon valtion verotulot pienenisivät yhteensä noin 60 miljoonaa euroa eli noin 40 miljoonaa euroa enemmän kuin ehdotetulla mallilla. Muutoksesta aiheutuisi myös Verohallinnolle enemmän kustannuksia. Kertaluonteisia tietojärjestelmiin liittyviä sisäisiä ja ulkoisia henkilötöykustannuksia ja käyttöönottovuoden lisääntyneitä neuvonta yms. henkilötöykustannuksia aiheutuisi arviolta yhteensä lisää vähintään 2,7 henkilötöyvuotta eli noin 199 000 euroa ja enintään 3,0 henkilötöyvuotta eli noin 230 000 euroa. Jatkuvaluonteiset valvontatarpeen pienentymisestä aiheutuvat säästöt olisivat vuositasolla 1—2 henkilötöyvuotta eli noin 100 000—150 000 euroa. Kokonaisuudessaan Verohallinnon kustannukset kasvaisivat käyttöönottovuonna ja jatkuvaluonteiset säästöt olisivat merkittävästi alhaisemmat kuin ehdotetussa mallissa.

Koska alarajahuojennuksen korottamisesta aiheutuisi siitä saatavaan hyötyyn nähden suhteettoman paljon kustannuksia, toimenpidettä ei voida pitää tarkoituksenmukaisena. Alarajahuojennuksesta tullaan Suomessa luopumaan arvonlisäverodirektiivin muutoksen velvoittamana vuoden 2025 alusta lukien.

5 Lausuntopalaute

6 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan vuoden 2021 alusta lukien. Lakia sovellettaisiin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavaan tilikauteen. Lain voimaantullessa kesken olevaan tilikauteen sovellettaisiin ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

arvonlisäverolain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 3 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on laissa 515/2015, seuraavasti:

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos tilikauden liikevaihto on enintään 15 000 euroa, ellei häntä ole oman ilmoituksensa perusteella merkitty verovelvolliseksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavaan tilikauteen. Ennen lain voimaantuloa alkaneeseen tilikauteen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Sanna Marin

Valtiovarainministeri Matti Vanhanen

Laki

arvonlisäverolain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 3 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on laissa 515/2015, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos tilikauden liikevaihto on enintään 10 000 euroa, ellei häntä ole oman ilmoituksensa perusteella merkitty verovelvolliseksi.

Ehdotus

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos tilikauden liikevaihto on enintään 15 000 euroa, ellei häntä ole oman ilmoituksensa perusteella merkitty verovelvolliseksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavaan tilikauteen. Ennen lain voimaantuloa alkaneeseen tilikauteen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.
